

Lægemiddelstyrelsens tal omfatter salget i butikker, der er godkendt af Lægemiddelstyrelsen efter lægemiddellovens § 8 til forhandling af ikke apoteksforbeholdte håndkøbslægemidler. Oplysningerne omfatter således ikke det salg, der finder sted på apotekernes håndkøbsudsalg.

Som det fremgår, forhandlede dagligvarebutikkerne i opgørelsesperioden kun knap halvdel af det tilladte sortiment opgjort som lægemidler og kun omkring ¼ opgjort på pakningsstørrelser. Jeg er, i lighed med Lægemiddelstyrelsen, ikke bekendt med årsagen hertil, herunder hvilken politik dagligvarebutikkerne måtte have valgt med hensyn til udvælgelse af de lægemidler udover basissortimentet, som man ønsker at lagere.

Spm. nr. S 3241

Til udenrigsministeren (12/9 02) af:

Holger K. Nielsen (SF):

»Vil udenrigsministeren tage initiativ til en drøftelse i EU-kredsen om det forslag om alternativ til krig mod Irak, der er indeholdt i Carnegiefondens seneste rapport, med henblik på at skabe opbakning blandt de europæiske lande til en samlet strategi?«

Begrundelse

Den amerikanske administration har gennem længere tid gjort det tydeligt, at den overvejer en krig mod Irak for at gennemtvinge et regime-skifte og begrænse landets adgang til masseødelæggelsesvåben. Præsident Bush og hans stab har udvist noget nær total mangel på hensyn til de problemer, en krig måtte have for FN, den internationale retsorden, relationerne til verdenssamfundet og øvrige permanente medlemmer af Sikkerhedsrådet, situationen i Mellemøsten, de europæiske lande og den irakiske civilbefolkning. Samtidig står det klart, at Saddam Hussein ikke alene er blandt verdens mest skrupellose og brutale diktatorer, men også at han har lagt forhindringer i vejen for gennemførelse af FN's vedtagelse med henblik på at begrænse Irak's adgang til atomare-, biologiske og kemiske våben.

Forslaget fra den ansete amerikanske tænketank angiver et muligt alternativ til såvel krig mod Irak som eftergivenhed over for Saddam Hussein, ved at der i FN's sikkerhedsråd skabes opbakning til et nyt grundlag for våbeninspektørerne. Det indeholder bl.a., at de kan vende tilbage til Irak samtidig med, at deres kontroladgang sikres. Det sker ved, at deres mission understøttes af militære styrker langs landets grænser og med egne, begrænsede styrker i selve Irak. Forslaget fokuserer på det, som er i verdenssamfundets legitime interesse; at begrænse udbredelsen af masseødelæggelsesvåben i en af verdens mest sprængfarlige regioner. Det siger sig selv, at i den udstrækning der kan skabes opbakning i EU-kredsen, vil det kunne få større vægt i de amerikanske overvejelser i forhold til en risikabel militær enegang, også fordi det indebærer klare krav til Saddam Hussein, og dermed alt i alt bedre chancer for en acceptabel løsning på konflikten.

Forslaget, som formodes at være udenrigsministeren bekendt, har været omtalt i Politiken søndag den 8. september og findes desuden på Carnegiefondens hjemmeside (<http://www.ceip.org/>).

Svar (24/9 02)

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

»Iraks regering har den 16. september 2002 tilsyneladende besluttet at tillade FN's våbeninspektører at vende tilbage til Irak uden betingelser. FN's Sikkerhedsråd overvejer nu denne tilkendegivelse fra Irak. EU støtter Sikkerhedsrådets bestræbelser på at løse Irak-konflikten. Det danske EU-formandskab ser intet behov for at drøfte alternativer til Sikkerhedsrådets befatning med spørgsmålet.«

Ad spm. nr. S 1938

Fra justitsministeren er modtaget supplerende besvarelse af et af Ole M. Nielsen stillet spørgsmål. Spørgsmålet, der sammen med det foreløbige svar er optaget i Folketingstidende 2001-02 (2. sving), forhandlingerne side 6313, lød således: